

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Kamienice Łodzi z zakończeniem na zielono -dla Olgi

czas trwania: 1 dzień, typ: piesza, liczba miejsc: 8, stopień trudności: łatwa

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Zaczniemy, Olgo na Placu Wolności pod pomnikiem Kościuszki. Z tego miejsca, gdy spojrzysz na północ zobaczysz rejon, gdzie egzystowała przez wieki stara, rolnicza Łódź. Teraz jesteśmy w miejscu gdzie decyzją władz Królestwa Kongresowego poczęła się na początku XIX wieku nowa, fabryczna Łódź. Zobaczysz tu stary ratusz, który pamięta te czasy oraz szereg innych zabytkowych budynków. Pójdziemy później ulicami centrum Łodzi oglądając różne w stylu kamienice, zarówno takie, które wyglądają kwitnąco, jak i te które czasy świetności mają dawno za sobą. To ostatnia szansa zobaczenia ich w tym stanie, bo wkrótce kilka kwartałów zostanie poddane rewitalizacji. Pokażę Ci ciekawy pomnik nawiązujący do znanej piosenki oraz najciekawszy odcinek Piotrkowskiej, głównej ulicy Łodzi. Zobaczysz też rezydencjonalne i publiczne gmachy dawnej Promenady. Aby trochę wypocząć zbeczymy w ul. 6-go Sierpnia, gdzie dowiesz się co to jest woonef i gdzie znajdziemy czas by coś przekąsić lub konkretnie zjeść w jednym z licznych tu lokali. Wycieczka byłaby niepełna gdybyś nie zobaczyła willi na ul. Wólczańskiej z secesyjną perelką, dawną willą Kindermanna. Podziwiając piękną kamienicę Pinkusa i spoglądając na billboard przedstawiający dawną Synagogę Postępową, spaloną przez hitlerowców, poczekamy na tramwaj, by udać się w inny rejon miasta, gdzie będziesz miała do wyboru: pospacerować po zabytkowych parkach Źródłiska I i II albo zwiedzić łódzką Palmiarnię.

Program wycieczki

Łódź

Pomnik Tadeusza Kościuszki

Historia pomnika Tadeusza Kościuszki znajdującego się na Placu Wolności w Łodzi sięga roku 1917. Wówczas to Rada Miejska postanowiła upamiętnić setną rocznicę śmierci Naczelnika budową pomnika. W roku 1921 ogłoszono konkurs na projekt monumentu, niestety żadna z złożonych prac nie została zaakceptowana. Dopiero drugi konkurs w 1926 r. wyłonił wykonawcę, został nim rzeźbiarz inż. Mieczysław Lubelski.

Praca nad pomnikiem trwała 4 lata. Artysta ukazał Naczelnika w pozycji stojącej, wspartego o "Drzewo sprawiedliwości", w drugiej dłoni trzyma zwinięty dokument (przypuszcza się, że tekst Uniwersału Połanieckiego). Pomiędzy jego nogami leży zbroja rycerska i mała armata. Czterometrowa postać Kościuszki jest postawiona na trzynastometrowym cokole, na którego dole znajdują się cztery płyty/tablice (odlane pierwotnie w Stoczni Gdańskiej) pokazujące najważniejsze sceny z życia bohatera narodowego.

Uroczyste odsłonięcie pomnika nastąpiło 14 grudnia 1930 r. Po agresji Niemiec na Polskę w 1939 r. pomnik został zburzony, a na jego miejscu w 1940 r. stanął obelisk ozdobiony swastyką. Z pomnika cudem uratowały się tylko dolne płyty, które dziś możemy oglądać w Muzeum Tradycji Niepodległościowych przy ul. Gdańskiej 13.

Pomnik Tadeusza Kościuszki został odbudowany w 1960 r. Odtworzył go sam jego twórca inż. Mieczysław Lubelski przy współudziale Antoniego Biłasa oraz Elwiry i Jerzego Mazurczyków.

Ciekawostka:

Nie jest to jedyny pomnik Tadeusza Kościuszki w Łodzi. Drugi, równie z ciekawą historią można odnaleźć przy ul. Wrześnieńskiej 4

51°46'36"N 19°27'17"E | na mapie:A

Łódź

Dawna siedziba Głównego Sklepu Wyrobów Fabryki Karola Scheiblera

Przy ul. Piotrkowskiej 11 (róg z ul. Próchnika 1) wznosi się kamienica można rzec tak potężna jak i jej pierwotny właściciel. Mowa tu o dawnej siedzibie Głównego Sklepu Wyrobów Fabryki Karola Scheiblera. Jak przystało na jednego z największych łódzkich fabrykantów jakim był Scheibler, jego budynek był wówczas jednym z największych i najokazalszych przy ul. Piotrkowskiej (i dalej zachwyca swym pięknem), często określanym "pałacem króla bawełny".

Powstał w latach 1879-1882 według planów ... I w tym miejscu rodzi się zagadka, kto go projektował? Pod archiwalnymi planami kamienicy widnieje podpis Hilarego Majewskiego, ówczesnego miejskiego architekta Łodzi, który często swoim podpisem akceptował projekty innych. Jest to obiekt trzy piętrowy w stylu neorenesansowym, posadowiony na dwóch działkach, z dwoma budynkami frontowymi i dwiema oficynami bocznymi, które tworzą zamknięcie podwórza. Naroże budynków frontowych zostało zaakcentowane półkolistym wykuszem oraz potężną, ośmioboczną, neobarokową kopułą.

Tak jak wspomniałem na wstępie w kamienicy znajdował się Główny Skład Towarów fabrykanta a ponadto filie przedsiębiorstw oraz luksusowe mieszkania. Dość krótko znajdowała się tu również siedziba redakcji "Lodzer Zeitung" Jana Petersilge". W 1927 r. budynek kupiła Kasa Emerytalno-Pożyczkowa Kolei Elektrycznych Łódzkich. Dziś w kamienicy dalej znajdują się mieszkania (choć już nie tak luksusowe jak dawniej) oraz funkcjonują różne firmy handlowo-usługowe. Obiekt jest wpisany do rejestru zabytków.

51°46'29"N 19°27'18"E | na mapie:B

Łódź

Kamienica Wilhelma Reichera

Kamienica znajdująca się przy ul. Rewolucji 1905 r. nr 28 (d. ul. Południowa) wybudowana została w 1893 r. Na

frontowej fasadzie można zobaczyć oryginalne napisy pochodzące jeszcze z czasów carskiej Łodzi. Jest to reklama firmy "Wilhelm Reicher", napisana cyrylicą. W oficynie kamienicy znajduje się synagoga, która przetrwała okres wojenny. Pod tym adresem, około 1900 r. znajdowała się wytwórnia czekolady, której właścicielem był Abramson Szyja Matys.

51°46'32"N 19°27'41"E | na mapie:C

Łódź Kochankowie z ulicy Kamiennej

"Kochankowie z ulicy Kamiennej
pierścionków, kwiatów nie dają.
Kochankowie z ulicy Kamiennej
wcale Szekspira nie znają.
Kochankowie..."

Fragment tekstu piosenki Agnieszki Osieckiej widnieje na jednym z łódzkich pomników. Rzadko się zdarza, żeby piosenka została uhonorowana pomnikiem, a jednak... W czerwcu 2004 r. na ścianie kamienicy przy ul. Włókienniczej w Łodzi uroczysto odsłonięto płaskorzeźbę przedstawiającą tytułowych bohaterów piosenki o kochankach z ulicy Kamiennej. Szybko stała się atrakcją turystyczną miasta.

Słowa do piosenki Agnieszka Osiecka napisała w 1958 r. Studiowała wtedy w Łódzkiej Szkole Filmowej, choć - jak wspomina autor muzyki Wojciech Solarz - pisała ją w swoim warszawskim mieszkaniu na maszynie ofiarowanej jej przez Marka Hłaskę. Tekst piosenki odnosił się wprawdzie do łódzkiej ulicy Kamiennej, która w latach 50. XX w. była synonimem rozpusty, alkoholizmu, złodziejstwa, naprawdę był jednak aluzją do smutnej, szarej rzeczywistości PRL. Kochankowie z ulicy Kamiennej to piosenka o niespełnionych marzeniach młodych ludzi. Jeszcze w latach 50. zmieniono nazwę ulicy z Kamiennej na Włókienniczą, być może w nadziei na zmianę jej wizerunku.

Pomnik został zaprojektowany przez Wojciecha

Gryniewiczza, twórcę wspomnianej wcześniej Ławeczki Tuwima. Brązowa płaskorzeźba dwojga kochanków chroniących się przed deszczem pod ortalionowym płaszczem jest zarazem niezwykle fontanną. Warto zobaczyć, jak pięć minut dziennie głowy kochanków zrasza deszczowa mgła.

51°46'26"N 19°27'31"E | na mapie:D

Łódź Kamienica "pod Gutenbergiem"

Jak przystało na reprezentacyjny deptak Łodzi czyli ul. Piotrkowską ma ona po obu swoich stronach bardzo dużą ilość zabytkowych, pięknych kamienic. Jest wśród nich jedna, która chyba najbardziej swoim wyglądem zatrzymuje niejednego przechodnia, mowa tu o kamienicy "pod Gutenbergiem" spod nr 86.

Historia tego budynku sięga roku 1893, wówczas to Jan Petersilge (właściciel drukarni przy dawnej ul. Konstanyńskiej 28, obecnie ul. Legionów. Był wydawcą gazety "Lodzer Zeitung", prócz tego zajmował się drukiem książek, map) kupił w tym miejscu działkę wraz z zabudowaniami (m.in. drewniany parterowy dom) należącymi do tkacza Ferdynanda Lissnera. Po przygotowaniu terenu w latach 1895-1896 wzniesiono okazały budynek, który miał być wizytówką drukarni Petersilgego.

Kamienicę wybudowano w stylu eklektycznym z bardzo bogato zdobioną fasadą według planów architektonicznych

Kazimierza Pomian-Sokołowskiego pod nadzorem arch. Franciszka Chełmińskiego. Prace budowlane wykonywała firma "Nestler i Ferenbach". W podwórzu powstały budynki do których Petersilge przeniósł swoją drukarnię z ul. Konstantynowskiej (obecnie Legionów). W 2011 r. fronton kamienicy przeszedł gruntowny remont. Przy jego okazji odkryto oryginalne, zabytkowe malowidła skryte przez lata pod warstwami farb. Na swoje miejsce wróciły potężne smoki, które robią wrażenie strażników pilnujących własności Petersilgego.

Potocznie kamienica jest nazywana "pod Gutenbergiem" a to za sprawą posągu Jana Gutenberga (twórca m.in. przemysłowej metody druku tzw. ruchomej czcionki) jaki się znajduje w osiowej części budynku. Oprócz niego, pomiędzy oknami znajdują się medaliony z portretami innych osób związanych z drukiem.

Ciekawostka:

2 października 1991 r. w tym budynku, a dokładnie mieszczącej się w nim Fundacji Rozwoju Przedsiębiorczości złożyła wizytę Lady Margaret Thatcher o czym informuje pamiątkowa tablica.

51°46'00"N 19°27'25"E | na mapie:E

Łódź

Narodowy Bank Polski. Dawniej siedziba rosyjskiego Banku Państwa

Monumentalny, bogato zdobiony budynek przy Al. Kościuszki 14 został pierwotnie wzniesiony dla rosyjskiego Banku Państwa, który wcześniej miał swą siedzibę przy ul. Zachodniej 55. Budowę nowego obiektu (obecnego) rozpoczęto w roku 1905 według planów architektonicznych Dawida Lande a ukończono w 1908 r. Architekt nadał budynkowi formę neorenesansową z elementami architektury klasycznej.

Obiekt kilkakrotnie zmieniał użytkowników. Po zakończeniu I wojny światowej znajdowała się w nim Izba Skarbowa. W roku 1927 stał się własnością Banku Państwa a od 1945 r. jest siedzibą Narodowego Banku Polskiego.

Ciekawostka.

Wewnątrz budynku znajduje się największa, zabytkowa sala obsługująca klientów.

Zaprojektowana ona została w stylu secesyjnym i ma bagatela 52 m długości i 10 m wysokości.

51°46'05"N 19°27'15"E | na mapie:F

Łódź

Secesyjna willa Leopolda Kindermanna

Willa Leopolda Kindermanna jest jednym z najważniejszych i najpiękniejszych przykładów architektury secesyjnej w Polsce. Powstała w 1903 roku. Została zaprojektowana przez Gustawa Landaua - Gutentegera, a jej właścicielem był Leopold Rudolf Kindermann.

Warto zobaczyć elewację budynku, która jest bogato zdobiona elementami roślinnymi typowymi dla secesji. Okna otoczone dekoracją roślinną, zróżnicowana faktura elewacji stanowią jedynie przedsmak bogatych wnętrz. Do willi prowadzi wejście z portykiem kolumnowym w kształcie jabłoni, w środku powtarzają się motywy roślinne - liście kasztanowca, irysy, kwiaty róży, jabłoni, maków. Okna holu i salonu wschodniego wypełniają witraże. Wzrok przyciąga witraż, w wykuszu na parterze, ukazujący pejzaż górski nad jeziorem z Château de Chillon w Szwajcarii. W pieczołowicie odnowionych pomieszczeniach odnajdziemy

autentyczne wyposażenie willi z początków jej istnienia. Żyrandole, doskonale wpisujące się w klimat secesyjnej willi, zostały wykonane współcześnie przez Michała Gałkiewicza.

Obecnie willa Leopolda Kindermanna jest siedzibą Miejskiej Galerii Sztuki. W czterech salach galerii odbywają się wystawy indywidualne i zbiorowe: malarstwa, rzeźby, grafiki i fotografii. Jest to też ciekawe miejsce na turystycznym planie Łodzi.

W latach 2011-2013 został przeprowadzony kapitalny remont tej architektonicznej perły. Projekt remontu opracowało konsorcjum Arkona-Archikwant z Bytomia. Wykonawcą była firma Ciałbud - Wiesław Ciałkowski z Radzimina specjalizująca się w konserwacji zabytków.

51°46'09"N 19°27'06"E | na mapie:G

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): saper1390, saper1390, saper1390, fot. W. Wieczorek, bodzio, saper1390, saper1390, marchello

Trasa dodana przez: wojci52

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
poniedziałek 22 lipca 2024 17:43:43

Łódź Palmiarnia

Łódzka palmiarnia jest jednym z najnowocześniejszych obiektów tego typu w Europie. Zajmuje powierzchnię 1100 m²; i składa się z trzech odrębnych części - pawilonu śródziemnomorskiego, tropikalnego i pawilonu z kaktusami. Kolekcja roślin ma bardzo długą historię i sięga czasów I wojny światowej, kiedy to do szklarni miejskich trafiły duże okazy palm i innych roślin pochodzące z oranżerii łódzkich fabrykantów i carskich urzędników. W 1956 roku palmiarnia została udostępniona publiczności po raz pierwszy. Kolejne modernizacje wymuszone wzrostem roślin przeprowadzono w 1970 roku i w latach 1998-2003. Podczas tej ostatniej przebudowy gmach starej palmiarni obudowano nową, przeszkloną aluminiową fasadą na stalowej konstrukcji.

51°45'37"N 19°28'48"E | na mapie:H

